

[Elisabeth Arnold]

skole eller efteruddannelse, hvad man nu kan kalde det. Det synes jeg er utrolig misvisende udtryk; disse mennesker er flygtet fra en borgerkrig. Hvis det er et kursusophold, de er på, synes jeg sandelig ikke, vi har givet dem særlig gode vilkår. De må stort set ikke foretage sig noget som helst, så det er da et dårligt tilbud, vi har givet dem.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller sagde før, at det, at asylsagsbehandlingen i overensstemmelse med den lov, Folketinget vedtog i 1992, nu bliver genoptaget, bevirker, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for denne lov. Det er dog en pudsigt begrundelse. Det ligner lidt det, at døden skal have en årsag. Man har taget et standpunkt, og så må man finde en begrundelse.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om han ikke er enig i, at der er brug for nogle ændrede vilkår for de folk, der nu engang er her, uanset om asylsagsbehandlingen bliver genoptaget eller ej. Hr. Helge Adam Møller sagde selv, at årene skal bruges til målrettet at kvalificere til tilbagevenden, og så siger han om loven konkret, at den svækker mulighederne.

Må jeg spørge: Er det følordninger, der svækker mulighederne? Er det dét, at vi prøver at give en gymnasial eller en anden ungdomsuddannelse efter bosnisk tilsnit, der svækker mulighederne? Er det dét, at vi prøver at give et rimeligt indhold i de voksne menneskers tilværelse med forskellige uddannelsesmuligheder? Er det dét, der svækker mulighederne for deres tilbagevenden?

Jeg synes, hr. Helge Adam Møller skylder os en væsentlig bedre forklaring på, hvorfor han ikke kan stemme for denne lovgivning, end den, han gav omkring asylsagsbehandlingen, for den er sandt at sige loven ganske uvedkommende.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er en dårlig situation, Folketinget står i i dag. Jeg skal nok vare mig for at henvise til, hvad Fremskridtspartiet sagde på det tidspunkt, da loven om midlertidig opholdstillad-

delse blev vedtaget, for ordene »hvad sagde vi« er nu engang udtryk for noget så inderligt bagklogt, at jeg nok skal holde mig fra det.

Men jeg synes, at regeringen med følge af SF faktisk modsiger sig selv, for man vil jo allere-de nu give en hjælpende hånd til flygtninge, der ønsker at vende hjem, mens der stadig væk er krig. Det vil man jo også fra indenrigsministerens side.

Så vil jeg godt sige til fru Ebba Strange: Fru Ebba Strange må jo have en helt klar mening om, hvor lang tid »midlertidig« er. Det er to år i fru Ebba Stranges verden. Det må være rart at være så frelst. Jeg har altså ikke nogen fornemmelse af, hvor langt »midlertidig« skal være, men fru Ebba Strange må jo mene, at to år er lige præcis det, der hedder »midlertidig«.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg håber, formanden vil give mig en smule mere end de to minutter efter den særlige paragraf, da der var fem spørgsmål til mig, men ellers skynder jeg mig så meget som muligt.

Fru Ebba Strange spørger, hvor lang tid – det var et personligt spørgsmål, helt personligt – man kan forestille sig at et menneske kan leve midlertidigt, eksempelvis som flygtning i et andet land? Jeg mener betydelig længere end to år.

Lad mig give et bud umiddelbart: F.eks. fem år, og jeg tager her Anden Verdenskrig som eksempel. Der var masser af danskere – mere end 5.000 søfolk – der den 9. april 1940 sagde, at de ville være på allieret side. De anede ikke, om Anden Verdenskrig ville tage to år, fem år eller otte år, men de valgte alligevel en tilværelse uden for Danmark; og det varede altså mere end fem år. Der var ikke mange af dem, der var i tvivl om, at de selvfølgelig skulle vende tilbage til Danmark.

Det, der for mig er det afgørende, er: Hvis jeg prøver at sætte mig i den situation, at jeg skulle flygte til et andet land, hvad der heldigvis er utopi – tak for det, Danmark – og hvis jeg boede fire eller fem år i Argentina eller Jugoslavien eller et andet sted, ville jeg stadig væk, hvis jeg fik muligheden for at vende tilbage til Danmark, synes, at det var det naturlige. Dér har jeg min rod, dér har jeg mit sprog, dér har jeg min kultur, og dér har jeg det meste af